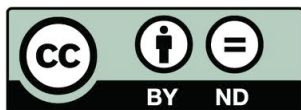


INCREDULITAT

Explica'm com ho has fet,
que encara em pesa la panxa
i se me gelen els ossos a cada instant.
Per què he de somriure
tristament
amb la mirada
cada volta que t'imagine ballant
o contestant-li a qualsevol.

Què m'has fet que els ulls em brillen
de tant en tant d'il.lusió
i a colps de desesperança?

Hores intenses
bevent de la teua aura
sense malícia ni intenció
gaudint de la nova amistat
i de la sensació d'eternitat present
que compartirem, curiosos i oberts,
descobrint-nos per dins
ja que als cossos els separa l'Apetit.



Aquest poema de Luis Masutier està baix una llicència [Creative Commons Reconeiximent-SenseObraDerivada](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/) 3.0 (Unported License)